

Майбутнє

Ізраїлю



та світу



Майбутнє Ізраїлю та світу

Всім очевидно, що сьогодні людина живе у світі, який швидко змінюється. Практично всі могутні до 1914 року спадкові правлячі династії Європи були замінені іншими формами правління, а значна частина населення Землі потрапила під контроль різних типів диктатур. Період, що почався з вибухом Першої світової війни, значною мірою був періодом загального погіршення та роздроблення світових урядів. Однак це не зовсім так, адже протягом цього ж періоду з'явилося багато нових держав.

Однією з них є Ізраїль. Можливо, точніше було б сказати, що Ізраїль відродився, адже цей народ раніше був державою з власним урядом. Однак стародавня нація Ізраїлю мала особливість, якої не було в жодного іншого народу на землі, ні до, ні після неї, а саме те, що її уряд діяв під керівництвом Бога. У Біблії про царів Ізраїлю говориться, що вони сиділи на «tronі Господа». 1 Хроніки 29:23

Останнім царем Ізраїлю був Седекія (Єзекіїль 21:25-27). У 606 році до н. е. Седекія був позбавлений трону царем Навуходоносором, і весь народ був узятий в полон до Вавилону. Це

полон тривав сімдесят років. Тим часом Вавилон був завойований мідянами і персами, і саме перський цар Кір видав указ про звільнення, що дозволяв ізраїльтянам повернутися на свою землю, але не відновлювати власний уряд.

З того часу Ізраїль продовжував бути підкореним народом, васалами будь-якої нації, яка контролювала їхню землю, а в часи Ісуса це була Римська імперія. У 69-73 роках н. е. Тит, вождь римської армії, обложив і врешті-решт зруйнував Єрусалим. Тоді ізраїльтяни, які не загинули в цій жахливій випробуванні, розсіялися по всьому світу. Ця ситуація зберігалася протягом століть аж до сьогодення і називається єврейським народом періодом їхнього розсіювання.

Передбачене розсіювання

Мойсей, законодавець Ізраїлю, передбачив це розсіювання ізраїльтян серед народів і їхнє повторне зібрання, яке ми бачили протягом минулого століття. Це передбачення записане в Повторенні Закону 29:24 і 30:1-6. В останній частині пророцтва сказано: «Господь, Бог твій, поверне тебе на землю, що належала твоїм предкам, і ти знову володітимеш цією землею. Тоді Він зробить тебе ще більш процвітаючим і численним, ніж твої предки! Господь, Бог твій, змінить твоє серце і серця всіх твоїх нащадків,

щоб ти любив Його всім своїм серцем і душею і щоб ти міг жити!».

Мойсей також передбачив, як довго триватиме ера втрати незалежності та розсіювання Ізраїлю. Як ми бачили, Ізраїль був народом під владою Бога, і з цієї причини він підлягав дисциплінарним заходам за провини. Мойсей згадує про певні виправні покарання, яким вони підлягатимуть, а потім додає: «Якщо після всього цього ви не послухаєте мене, я покараю вас за ваші гріхи в сім разів». Левіт 26:18

Це попередження про «в сім разів» покарання повторюється чотири рази. Дослідники пророцтв вважають, що це вимірювання часу. Символічний «час», як вказує Писання, становить період у 360 років, а сім таких періодів становлять загалом 2520 років. Біблійний ключ до цього методу обчислення записаний в Єзекіїля 4:4-6. Оскільки пророцтво Мойсея вказує, що це мало бути остаточне покарання, ми вважаємо, що розумно зробити висновок, що воно почалося з втратою національної незалежності в 606 році до н. е., з поваленням їхнього останнього царя, Седекії.

Відлік 2520 років від 606 року до н. е. приводить нас до 1914 року н. е. Саме тоді почалася Перша світова війна. В результаті цього конфлікту британський генерал Алленбі вигнав турків з Єрусалима і землі Палестини, була прийнята знаменита Декларація Бальфура і відкрита

стародавня батьківщина для єврейських біженців і піонерів з усіх країн. Це дало сионістському руху нове життя і надію.

Незважаючи на тимчасові невдачі того чи іншого роду, відновлення регіону євреями та їх міграція до своєї стародавньої батьківщини продовжувалися. Результатом цього стало народження нової держави Ізраїль у 1948 році. Таким чином, саме в 1914 році, після 2520 років, почалася ланцюг подій, що привели до національної незалежності цього біблійного та історичного народу.

Часи язичників

Повне значення визволення Ізраїлю з 1914 року можна побачити більш чітко, якщо звернути увагу на прогноз Ісуса, якого сьогодні більшість провідних євреїв визнають видатним вчителем і пророком. Його учні запитували його про кінець нинішнього віку. Частина відповіді Ісуса була такою: «Єрусалим буде топтаний язичниками, поки не закінчиться час язичників» (Лука 21:24). На час цього пророцтва єврейський народ, символічно названий «Єрусалимом», був «розтоптаний» язичниками, і це мало тривати, доки не завершиться «час язичників».

Збігаючись із поваленням останнього царя Ізраїлю в 606 році до н. е., пророк Даниїл, тлумачачи пророчий сон, який Господь дав цареві

Вавилону, передбачив послідовність чотирьох світових імперій, починаючи з Вавилону. Другою з них була Медо-Персія, третьою — Греція, а четвертою — Рим. Розділення Римської імперії на різні держави Європи, які існували до 1914 року, було показано пальцями ніг статуї. Даниїл 2:31-45

До царя Навуходоносора Даниїл сказав: «Бог небесний дав тобі царство, силу, міць і славу». (вірш 37). Це не означає, що Навуходоносор сидів на троні Господа, як це було у випадку з царями Ізраїлю. Просто починаючи з Вавилону, Бог не втручався в правління язичників над землею, і це правління поширювалося навіть на Божий народ, ізраїльтян.

Однак це не мало тривати нескінченно. Пророцтво Даниїла вказувало, що це триватиме лише до кінця днів розділеної Римської імперії — «днів цих царів», як зображено на пальцях ніг статуї (вірш 44). Тоді Бог небесний встановить царство, або уряд, яке «буде стояти вічно». Це посилення на давно обіцяне царство Месії.

Період, який Ісус описав як «часи язичників», збігається з «сімома годинами» втрати Ізраїлем національної незалежності. Це означає, що часи язичників також досягли свого пророчого кінця в 1914 році. Пророцтва Біблії про час вказують на невеликий початок подій, до яких вони відносяться, а не на їх завершення. Перша світова війна, що почалася в 1914 році, ознаменувала

початок повного падіння розділених залишків стародавньої Римської імперії. Вона також привела до національного суверенітету Ізраїлю.

Сьогодні Ізраїль є вільною країною. Ізраїльтяни більше не є народом без власного уряду. Ізраїль є державою серед інших держав світу, більше не є васалом Риму чи будь-якої іншої язичницької держави. Його населення налічує понад шість мільйонів євреїв, а рівень життя є третім за висотою в Азії. Ізраїль є однією з провідних країн світу в багатьох галузях діяльності. Нація Ізраїлю не позбавлена труднощів, адже після 1948 року вона вела кілька воєн, щоб зберегти свою свободу. Незважаючи на це, Ізраїль залишається вільною країною і навіть став сильнішим, до такої міри, що зараз його вважають однією з найпотужніших націй світу. Події, які призвели до цього, почалися наприкінці «семи часів», передбачених Мойсеєм.

Події, що відбулися між цими двома періодами

Багато важливих подій в історії ізраїльського народу під час його становлення як незалежної нації також передбачені в Біблії. Одне з пророчих висловлювань, що описує це, говорить про те, що Бог «поверне» їх «з полону». Цей вираз з'являється в Йоїла 3:1,2, де Господь каже: «У ті дні і в той час, коли Я повертатиму полон Юди та Єрусалиму, Я також зберу всі народи і приведу їх у долину Йосафата, і там буду судитися з ними за

Мій народ і за Мою спадщину Ізраїль, яку вони розсіяли серед народів і розділили Мою землю». Важливо зазначити, що слово «полонення» в цьому уривку з Писання, згідно з Конкорданцією Стронга, означає «колишній стан процвітання».

У віршах 9-14 цього розділу передбачається войовниче зібрання язичницьких народів, а «долина Йосафата» описується як «долина рішення». У цьому зібранні народів відбувається підготовка до війни, в якій, символічно кажучи, народи, як кажуть, перекують свої «лемеші на мечі», а свої «ножиці на списи». Ми бачили, як це відбувалося в епоху, що почалася в 1914 році, і пророцтво вказує, що саме в цей час Господь «поверне» «полону», або колишнє процвітання, свого народу. Насправді, саме успіх Ізраїлю і його відносне процвітання в цей період змусили багато народів зібратися проти нього.

Не менш вражаючим є пророцтво, яке згадує про те, що Господь матиме «суперечку з народами» у зв'язку зі своїм народом і його землею (Єремія 25:31). У 2-му вірші 3-го розділу книги Йоїла згадується про поділ землі. Це також сталося, бо ми знаємо, що язичницькі народи не дотрималися обіцянок, викладених у Декларації Бальфура, і вирішили суперечки, обмеживши Ізраїль менш ніж половиною землі, яку Бог обіцяв. Хоча Ізраїль відвоював частину цієї землі, він все ще контролює лише частину того, що Бог дав йому. Буття 13:14,15

«Страх», а не «мир»

Інші пророцтва також показують, що період повернення Ізраїлю буде сповнений багатьох труднощів. Єремія писав: «Настануть дні, говорить Господь, коли Я поверну з полону народ Мій, Ізраїль та Юду, ... і приведу їх до землі, яку Я дав їхнім батькам, і вони будуть володіти нею. ... Бо так говорить Господь: Ми чули голос тремтіння, страху, а не миру. ... Горе! Бо той день великий, і немає йому подібного: це час лиха Якова, але він буде врятований від нього». Єремія 30:3-7

Значення цього пророцтва є зрозумілим. Воно підкреслює, що навіть коли настав час для цього історичного народу повернутися на свою землю, вони мали пережити страх і тремтіння - що це не буде для них відразу часом миру і щастя.

По-перше, євреї дуже раділи з приводу Декларації Бальфура та її подальшого виконання за мандатом Ліги Націй. Цей мандат гарантував ізраїльтянам дімівку в їхній Обітованій Землі. У дуже конкретний спосіб почалося їхнє повернення з довгого полону.

Однак незабаром після цього євреї в Німеччині, Австрії та Польщі зазнали жорстоких переслідувань з боку гітлерівського режиму. Ці переслідування посилювалися і тривали протягом усіх років Другої світової війни, під час якої відбувся майже немислимий Голокост, в

результаті якого було вбито 6 мільйонів євреїв, а незліченна кількість інших залишилася без даху над головою.

Тим часом, через опір арабів, двері до їхньої обітованої землі були закриті для подальшої імміграції — закриті в той час, коли цей страждаючий народ потребував батьківщини більше, ніж будь-коли раніше. Справді, це був «голос тремтіння, страху», який вони чули, а не голос миру.

Інше пророцтво, яке в загальному сенсі свідчить про те саме незвичайне поєднання обставин, звучить так: «Настають дні, заявляє Господь, коли вже не будуть говорити: «Як живий Господь, що вивів ізраїльтян з Єгипту», а будуть говорити: «Як живий Господь, що вивів ізраїльтян з північної землі та з усіх країн, куди він їх вигнав. Бо Я поверну їх до землі, яку дав їхнім предкам. Але тепер Я пошлю за багатьма рибалками, говорить Господь, і вони їх виловлять. Після того Я пошлю за багатьма мисливцями, і вони їх вистежать». Єремія 16:14-16

Це пророцтво вказує, що коли настане час для ізраїльтян повернутися на свою землю, будуть зроблені зусилля, щоб спонукати їх повернутися. Господь сказав, що пошле «рибалок», щоб «виловити їх». Це, можливо, було виконано сіоністською організацією, заснованою в 1896 році покійним Теодором Герцлем. Рибалки

використовують приманку, щоб привабити рибу, і протягом багатьох років сіоністська організація вказувала, чому євреї повинні йти на свою землю, і які переваги вони отримають, якщо це зроблять.

Однак небагато ізраїльтян було спонукано цим методом переїхати до Землі Обітованої, хоча сьогодні Герцль користується великою повагою в сучасному Ізраїлі. Одним із вражаючих видовищ там є меморіальний сад на честь Герцля. Кам'яна доріжка до його могили символізує поступовий прогрес єврейської держави. Робота Герцля не була марною.

Пророцтво говорить, що Господь також пошле «мисливців, і вони будуть полювати на них». Тут пропонуються більш рішучі методи. Серед них, безсумнівно, слід включити жорстокі переслідування з боку Гітлера під час Голокосту. Інтенсивність цих переслідувань зростала, поки майже всі євреї Європи, які не були вбиті, не почали тужити за своєю батьківщиною і прагнути туди, коли з'явилася така можливість.

Інше пророцтво, яке дуже влучно підходить до цієї теми, звучить так: «Як я живу, говорить Господь Бог, я несуджу вас сильною рукою, витягнутою рукою і вилитою люттю. І виведу вас з-поміж народів, і зберу вас з країн, куди ви розсіяні, сильною рукою, витягнутою рукою і вилитою люттю. І приведу вас у пустелю народів». Єзекіїль 20:33-35

З 1914 року було проявлено багато «люті» у зв'язку з намаганнями ізраїльтян емігрувати з різних країн, в яких вони проживали, і створити собі новий дім на землі обітованій. Як і передбачалося, навіть ті, хто там перебуває, знаходяться в «пустелі народів» в тому сенсі, що вони поділяють з усіма народами землі страждання і невизначеність цього хаотичного періоду в історії людства. Вони ще не знайшли миру і безпеки.

Повернуті від меча

У 38-му розділі пророцтва Єзекіїля міститься опис умов, які пануватимуть в Ізраїлі в майбутньому. Народ описується як такий, що живе в мирі та безпеці, або впевнено, «повернувшись від меча» (вірш 8). Сьогодні Ізраїль, як нація серед інших націй світу, досягнув значної частини свого нинішнього становища під час війни та військових конфліктів і все ще покладається на свою військову силу для забезпечення безпеки в цьому світі, якому загрожує війна.

Пророцтво Єзекіїля відкриває, що в якийсь момент після їхнього повернення на землю агресивна армія з «півночі», під керівництвом символічного персонажа на ім'я «Гог» з землі Магог, розпочне напад на ізраїльтян, що загрожуватиме їхньому знищенню. Пророцтво відкриває, що коли це станеться, Бог втрутиться на захист свого народу і визволить його від

ворогів. Це визволення буде настільки помітним і очевидним від Господа, що його ім'я стане «відомим в очах багатьох народів». Єзекіїль 38:2,14-23

. Завдяки цьому прояву Божої охорони над ними ізраїльтяни усвідомлять, що їхнє повернення на обіцяну землю було здійснено провидінням Божим. Господь пророкував: «Так я зроблю відоме ім'я Моє серед народу Мого, Ізраїля» (Єзекіїль 39:7). З цього моменту ізраїльтяни будуть звертатися до свого Бога за вказівками у своїх справах, і світ загалом дізнається, що Бог визволив Свій народ і що Месія править ним.

Новий цар

Коли останній цар Ізраїлю, Седекія, був повалений, Господь сказав: «Зніміть діадему і зніміть корону: не буде так, як було: низькі будуть піднесені, а піднесені будуть понижені. Я переверну, переверну, переверну її: Корона не буде відновлена, поки не прийде той, кому вона по праву належить; йому я її дам» (Єзекіїль 21:25-27). Той, «кому вона по праву належить», — це Месія Ізраїлю, наступний, хто сяде на троні Давида після повалення Седекії.

Ісая передбачив народження Месії та його возвеличення до влади над Ізраїлем і світом. «Бо дитина народилася нам, син даний нам. Уряд буде на його плечах. І він буде називатися:

Чудовий Радник, Могутній Бог, Вічний Отець, Князь Миру. Його уряд і його мир ніколи не закінчатся. Він буде правити справедливо і праведно з трону свого предка Давида на віки віків. Пристрасна відданість Господа Небесних Військ зробить це можливим!». Ісая 9:6,7

Пророкуючи далі про Месію, Ісая писав: «Цар буде царювати в справедливості, і князі будуть правити в суді. Тоді суд буде мешкати в пустелі, а справедливість залишиться в родючому полі. І плодом справедливості буде мир, а наслідком справедливості – спокій і впевненість навіки. І мій народ буде мешкати в мирному житті, в надійних оселях і в тихих місцях відпочинку». Ісая 32:1,16-18

Весь Ізраїль

Наше розуміння майбутнього благословення, яким буде насолоджуватися Ізраїль і світ, було б далеко не таким величним, як славна реальність, викладена в Писаннях, якби ці благословення були обмежені тими, хто живе в час, коли Месія встановлює своє правління, або тими, хто може народитися з того часу і надалі. Божі обіцянки були дані всьому Ізраїлю, кожному поколінню ізраїльтян. До цих обіцянок належать Теодор Герцль, а також тисячі його однодумців-сіоністів, які сподівалися і працювали для відновлення Ізраїлю на своїй землі, навіть якщо зараз вони спочивають у смерті.

Протягом усіх сотень виснажливих років розсіювання були палкі, богобоязливі євреї, які прагнули і молилися про звільнення Ізраїлю від підпорядкування язичницьким народам. Стіна плачу в Єрусалимі є яскравим нагадуванням про відчай, з яким засмучені ізраїльтяни терпіли свої розчарування, чекаючи на якісь докази того, що їхній Бог все ще любить їх і в належний час визволить їх. Однак і вони тепер всі спочивають у смерті.

Доля Ізраїлю, навіть до розсіювання, не завжди була щасливою. Були часи, коли народ насолоджувався певним процвітанням і миром, але були й інші часи, коли він страждав від воєн і гноблення. Однак Божі обіцянки месіанських благословень були і для них, але вони померли, не побачивши їх виконання.

Мойсей сказав поколінню ізраїльтян свого часу: «Господь, Бог ваш, поставить вам Пророка, як мене, з-поміж ваших братів ізраїльтян. Ви повинні слухати його» (Второзаконня 18:15). Це ще одна обіцянка про прихід Месії. Однак ті, кому вона була дана, всі померли. Проте ця та інші месіанські обіцянки будуть виконані для них і для кожного покоління ізраїльтян, бо вони будуть воскресені з мертвих.

Є багато обіцянок, які запевняють нас у цьому. У молитві до Бога Ізраїлю Мойсей сказав, як записав псалмист: «Ти повертаєш людей у порошок,

кажучи: Поверніться в порох, смертні!» (Псалми 90:3). Господь сказав пророку Даниїлу, що ті, хто «сплять у поросі землі, прокинуться» (Даниїл 12:2). Відновлення життя для всіх ізраїльтян обіцяно в Єзекіїля 16:55. Обіцянка, що діти прокинуться від смерті, записана в Єремії 31:15-17.

Щодо часу царства Месії пророк Ісаїя написав: «Тому Господь, який викупив Авраама, говорить нащадкам Якова: Яків більше не буде соромитися, їхні обличчя більше не будуть бліді. Коли вони побачать серед себе своїх дітей, діло рук моїх, вони будуть святити ім'я моє, визнаватимуть святість Святого Якова і будуть тремтіти перед Богом Ізраїля. Ті, хто є неслухняними духом, отримають розуміння; ті, хто скаржаться, приймуть настанови». Ісаїя 29:22-24

Як і всі члени занепаłego і вмираючого роду, обличчя Якова зблідло від хвороби і старості, і він нарешті помер. Однак, згідно з пророцтвом Ісаї, він буде відновлений до життя і побачить своїх «дітей» кожного покоління, аж до теперішнього часу. Тоді його обличчя не буде «блідє», оскільки це буде обіцяний час здоров'я і вічного життя, а також миру і безпеки для Якова і всіх ізраїльтян, і для всього світу людства.

Майбутні князі Ізраїлю

У вже цитованому пророцтві про Месію Ісая передбачив: «Цар буде царювати в праведності, і князі будуть правити в суді». (Ісая 32:1). Псалмист пророкував, що «батьки» Ізраїлю стануть «князями по всій землі» (Псалми 45:16). Господь пророкував: «Я відновлю твоїх суддів, як спочатку, і твоїх радників, як на початку; після цього ти будеш називатися містом праведності, вірним містом». Ісая 1:26

У цьому останньому пророцтві ізраїльтянам нагадується про різні способи, якими Бог правив ними. Спочатку під керівництвом Мойсея були його помічники, «радники». Потім був період у 450 років, протягом якого ними правили судді. Після цього настав період царів. Давид заснував свій уряд в Єрусалимі, який вважався їхньою столицею. У месіанському уряді будуть відповідники радників і суддів, які представлятимуть царя — Месію. Разом вони відтепер будуть «містом праведності, вірним містом» Ізраїлю.

Ті, хто служитимуть «князями» Ізраїлю, представляючи Месію, будуть давні вірні з кожного покоління, які виявилися гідними цієї високої довіри, яка буде покладена на них. Серед них, звичайно, виділятимуться їхні колишні праведні лідери та пророки — їхні «батьки». Вони будуть надзвичайно кваліфіковані, щоб

представляти Месію! Був великий законодавець Мойсей, який поклав своє життя на службу своєму народу. Був також Даниїл, який, будучи єврейським полоненим у Вавилоні, служив прем'єр-міністром.

У останньому посланні до Даниїла Господь сказав: «А ти йди своєю дорогою аж до кінця. Ти спочинеш, а потім, наприкінці днів, ти знову повстанеш, щоб отримати спадщину, відведену для тебе» (Даниїл 12:13). «Кінець днів», про який тут йдеться, означає кінець довгого періоду переслідувань народу Божого. Обіцянка полягає в тому, що Даниїл буде повернений до життя і тоді займе своє місце, безсумнівно, як один із князів Ізраїлю в месіанському уряді.

Псалмист пророкував: «Бог царює над язичниками [народами]: Бог сидить на троні своєї святості. Князі народу зібралися разом, навіть народ Бога Авраама, бо щити землі належать Богу: Він дуже піднесений» (Псалми 47:8, 9). Далі ми читаємо про «щити» або захист народу в месіанському царстві: «Вони не будуть шкодити і не будуть нищити на всій моїй святій горі [царстві], бо земля буде повна знання Господнього, як води покривають море» (Ісая 11:9

). «В той день, — продовжує Ісая, — спадкоємець трону Давида буде прапором спасіння для всього світу. Народи зберуться до нього, і місце його спочинку буде славним. Того

дня Господь простягне руку вдруге, щоб повернути залишок свого народу — тих, хто залишився в Ассирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Кушу, і з Еламу, і з Шинару, і з Хамату, і з островів моря. Він підніме прапор серед народів і збере вигнанців Ізраїлю. Він збере розсіяний народ Юди з кінців землі». Ісаїя 11:10-12

Кількість ізраїльтян, які зараз зібралися на землі, обіцаній їм Богом, є лише невеликою частиною від загальної кількості, яку Господь зрештою відновить. Дійсно, Писання відкриває, що правління Месії триватиме тисячу років. Як ми бачили, протягом цього часу навіть ті, хто зараз перебуває в полоні смерті, будуть відновлені до життя, як ізраїльтяни, так і язичники. Безсумнівно, майбутнє Ізраїлю і світу є славним — таким же яскравим, як обіцянки Бога!

Підтвердження Нового Заповіту

Для послідовників Ісуса Новий Заповіт є поясненням і підтвердженням Старого Заповіту, перші п'ять книг якого є Торою євреїв. Новий Заповіт представляє Ісуса як обіцяного Месію, того, хто мав сидіти на троні Давида (Лука 1:31-33). Хоча Ісус помер як Спаситель світу, він був воскресений з мертвих божественною силою, тим самим підтвердивши нашу віру в усі Божі обіцянки повернути мертвих до життя. Дії 17:31

Основою для кожного єврея є обіцянка, яку Бог дав Аврааму, що через його насіння «всі родини землі» будуть благословенні (Буття 12:3; 22:15-18). Новий Заповіт представляє Ісуса як це обіцяне «насіння» благословення. Павло писав: «Обіцянки були дані Аврааму і його насінню. Він не каже: «І насінню», як про багатьох, але як про одного: «І твоєму насінню», тобто Христу» (Галатів 3:16).

Новий Заповіт пояснює, що Ісус, після того як своєю смертю забезпечив спасіння світу, не тільки воскрес із мертвих, але й був піднесений до рівня життя, вищого за людське, так що тепер, подібно до ангелів і великого Творця всесвіту, він невидимий для людських очей. Таким чином, він буде могутнім, але невидимим правителем світу. Колосян 1:15; 1 Тимофія 1:17

Пишучи до учнів Христа, Павло сказав: «Всі, хто хрестилися в Христа, одягнулися в Христа. Немає вже ні юдея, ні грека, немає раба, ні вільного, немає чоловіка, ні жінки, бо всі ви одне в Христі Ісусі. А якщо ви Христові, то ви насіння Авраама і спадкоємці за обітницею». Галатів 3:27-29

Це просто означає, що справжні, самовіддані послідовники Ісуса будуть винагороджені привілеєм брати участь у Його духовному царстві і разом з Ним брати участь у роботі благословення всіх родин землі, як було обіцяно Аврааму. В

Євреїв 3:1-6 апостол Павло пояснює, що так само, як Мойсей був вірним над своїм «домом», так і є інший «дім», над яким вірний Ісус, і ті, хто в домі Ісуса, є учасниками «небесного покликання», що означає, що вони мають бути частиною невидимого правлячого дому Божого.

У 11 розділі Послання до Євреїв апостол Павло звертає додаткову увагу на обидві групи. Він називає багатьох стародавніх вірних і описує деякі труднощі, які вони пережили, щоб бути гідними «кращого воскресіння» (вірш 35). До цього він додає, що «вони без нас [духовного дому] не можуть бути досконалими» (вірш 40). Таким чином, хоча стародавні вірні слуги Божі спочатку довели свою відданість і гідність служити в Месіанському царстві, вони повинні чекати, у сні смерті, на завершення духовного «насіння» Авраама, перш ніж бути підняті до досконалості життя, щоб почати свою роботу як «князі на всій землі».

Земне «насіння» складається в основному з природних нащадків Авраама, тоді як духовне насіння буде складатися як з євреїв, так і з язичників. Дійсно, ця можливість спочатку була надана виключно народу Ізраїлю, а після їхнього відкидання Ісуса вона була поширена на інших.

Основною обов'язковою умовою для тих, хто буде служити в будь-якій якості в Месіанському царстві, є відданість Господу, вірність

божественним принципам праведності, за які вони готові померти, якщо їх покличуть до цього. Це було характерною рисою всіх Стародавніх Достойних. Це було правдою для Ісуса, і це правда для всіх його вірних послідовників.

Створення Царства

Ми можемо чітко зрозуміти вчення Біблії, лише розглядаючи і вірячи в її численні обіцянки щодо воскресіння мертвих. Якщо наша віра може триматися цих обіцянок і вірити в них, то Біблія має для нас послання впевненості і втіхи. Це особливо вірно стосовно її пророцтв, що стосуються створення і роботи Месіанського царства.

Щоб царство стало реальністю, спочатку було необхідно, щоб Ісус воскрес із мертвих, бо він має бути верховним правителем у цьому царстві. Потім, як відкриває Новий Заповіт, ті, хто мають розділити з ним духовну фазу царства, також мають воскреснути з мертвих. У кожному поколінні від часів Ісуса дотепер деякі люди довели свою гідність такої високої честі. Про цю групу ми читаємо: «Блаженний і святий той, хто має участь у першому воскресінні: ... вони будуть священиками Бога і Христа і будуть царювати з Ним тисячу років». Об'явлення 20:6

. Потім, як ми вже зазначали, Стародавні Достойні, які будуть людськими представниками

божественного Христа, також повинні будуть воскреснути з мертвих. Ісус свідчив про них: «Кажу вам, що багато хто прийде зі сходу і заходу і сяде з Авраамом, Ісааком і Яковом у Царстві Небесному» (Матвія 8:11). У розповіді Луки додається «всі пророки» і пояснюється, що люди прийдуть з півночі, півдня, сходу і заходу і сядуть перед ними як їхні вчителі «у Царстві Божому». Лука 13:28,29

Функціонування Царства

Таким чином, буде влаштовано царство Месії, в якому він буде божественно призначеним правителем — царем. Покоління ізраїльтян, які повернулися на свою землю і які житимуть, коли відбудеться велике диво божественного втручання для їхнього захисту, будуть першими, хто отримає можливість благословення під благодійним правлінням цих месіанських царських порядків. Ті, хто виявлять свою лояльність до нового режиму, будуть співпрацювати в поширенні його благословень своїм прикладом послуху.

Пророцтво, що стосується цього, говорить: «Станеться так, що, як ти був прокляттям серед язичників, доме Юди і доме Ізраїлю, так Я врятую вас, і ви будете благословенням: не бійтеся, але нехай ваші руки будуть сильними. Ось що говорить Господь Всемогутній: Як Я вирішив навести на вас лихо і не показав милосердя, коли

ваші предки розгнівали Мене, говорить Господь Всемогутній, так тепер Я вирішив знову зробити добро Єрусалиму та Юді. Не бійтеся. Ось що ви маєте робити: говорити правду один одному і виносити справедливі та правильні суди у ваших судах; не замишляйте зла один проти одного і не любіть клястися неправдою. Я ненавиджу все це, заявляє Господь». Захарія 8:13-17

Божественні принципи праведності, викладені тут, яких ізраїльтяни повинні дотримуватися і виконувати, щоб отримати благословення Месії, також повинні дотримуватися люди всіх народів, щоб і вони могли отримати благословення Царства. Ті, хто це зробить, будуть благословенні і також матимуть привілей співпрацювати в цьому великому проекті благословення, який в кінцевому підсумку буде розширений, щоб охопити «всі родини землі».

На образ Божий

Інша дорогоцінна обіцянка Царства звучить так: «Настають дні, заявляє Господь, коли Я укладу новий завіт з народом Ізраїля і з народом Юди. Він не буде подібний до завіту, який Я уклав з їхніми предками, коли взяв їх за руку, щоб вивести їх з Єгипту, бо вони порушили Мій завіт, хоча Я був для них чоловіком, заявляє Господь. Ось який завіт Я укладу з народом Ізраїля після того часу, говорить Господь. Я укладу Свій закон у їхні серця і напишу його на їхніх душах. Я буду їхнім Богом,

а вони будуть Моїм народом. Вони більше не будуть навчати своїх сусідів і не будуть говорити один одному: «Пізнайте Господа», бо всі вони, від найменшого до найбільшого, пізнають Мене, говорить Господь. Бо Я прощу їхню неправду і не згадаю більше їхніх гріхів». Єремія 31:31-34

Ключовим елементом цього пророцтва є обіцянка, що Бог вкладе Свій закон у серця Свого народу і напише його на їхніх серцях. Ми віримо, що це описує стан людини, створеної за образом Божим. Саме таким був Адам, коли його створили, і Бог обіцяє, що через посередництво Месіанського царства людина буде відновлена до цього стану досконалості та спільності з Богом.

Коли людина була створена, їй було дано владу над землею (Буття 1:27,28). Ця влада також буде відновлена. Ісус запевнив нас у цьому в одній зі своїх притч. Він зобразив людей усіх народів, які підлягають суду, деякі з них мають козлячий характер, а інші – овечий. До цих овець буде сказано: «Прийдіть, благословенні Отця Мого, успадкуйте Царство, приготоване для вас від заснування світу» (Матвія 25:34

). Вивчення цієї притчі показує, що необхідною рисою характеру для успадкування первісної влади, даної людині, буде безкорислива турбота про інших. Егоїзм був згубною пошестю для людства протягом усіх століть існування грішної людини. За месіанського царства любов замінить

егоїзм. Тоді повне значення Закону, який Бог дав стародавньому Ізраїлю через Мойсея, буде визнано і прийнято як правило життя для всього людства. Мойсей надав цьому Закону його справжнє значення, сказавши: «Ти будеш любити Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю», і «Ти будеш любити свого ближнього, як самого себе». Повторення Закону 6:5; Левит 19:18

З таким стандартом праведності як керівним принципом у житті всіх людей, які були викуплені від первородного гріха і відновлені до досконалості життя, якою славною буде ця земля! У гармонії з Божими стандартами, тим, хто відмовляється підкорятися і співпрацювати після того, як їм було надано достатньо часу, щоб позитивно відреагувати на домовленості про царство, не буде дозволено жити, бо смерть залишиться покаранням за умисний гріх. Це означає, що ніщо не зможе затьмарити щастя відновленого роду людського. Дії 3:22,23

Хоча багато чудових обіцянок Месіанського царства дано, в першу чергу, ізраїльтянам, Біблія запевняє нас, що вони також здійсняться для народів усіх націй, бо Ізраїль був використаний Богом як прототип світу. Ізраїльтяни, які знову зібралися у своїй обіцяній землі, матимуть першу можливість насолодитися благословеннями, але все людство включене в милосердя і любов нашого Бога.

Відновлення всього

Всі пророки Божі були красномовними у своїх прогнозах щодо благословень, які прийдуть як до євреїв, так і до язичників через царство Месії. У Новому Завіті апостол Петро описує період, коли ці пророцтва будуть виконані, як «час відновлення всього», про що, як він додає, «Бог говорив устами всіх своїх святих пророків від початку світу». Дії 3:20,21

Коли Петро таким чином підсумував значення єдиного пророчого свідчення про благословення Месіанського царства, він звертався до єврейської аудиторії, тому додав: «Ви є діти пророків і завіту, який Бог уклав з вашими батьками, сказавши Аврааму: «І в насінні твоєму будуть благословенні всі родини землі» (Дії 3:25).

Тут Петро пояснює, що Божа обіцянка Аврааму благословити всі родини землі має бути виконана через «відновлення» всього. Ми знаємо, що Бог підтвердив свою обіцянку батькові Аврааму своєю клятвою, і Петро каже нам, що Він також підтвердив її свідченням усіх своїх святих пророків.

Відновлення означає повернення до колишнього стану, і найважливіше, що має бути відновлено для людей, — це життя. Оскільки наші перші батьки порушили Божий закон, вони втратили привілей жити вічно, а їхні діти

народилися недосконалими і смертними. З того часу гріх і смерть продовжують панувати на землі, завдаючи невимовного горя і страждань людям усіх народів.

Пророк Давид писав про цей довгий період людських страждань, описуючи його як ніч плачу. Однак, як пророк Божий, Давид додав добру новину, що «радість приходить вранці». (Псалми 30:5). Іншими словами, гниль гріха і смерті не залишиться назавжди.

Ісая, інший святий пророк Божий, описав майбутній «час відновлення» як день, коли мешканці світу більше не будуть говорити, що вони хворі. (Ісая 33:24). Ісая також писав, що тоді сліпі очі відкриються, а глухі вуха прослухають. (Ісая 35:5). Крім того, він написав, що люди будуватимуть будинки і житимуть у них, садитимуть виноградники і їстимуть їхні плоди. Ісая 65:21,22

Дійсно, майбутнє Ізраїлю і світу є світлим. Земля буде наповнена славою Господа. (Авакум 2:14). Не буде більше війни, ні страху війни. Усі будуть економічно та культурно захищені, як символічно зображено в пророцтві про те, що кожен буде жити під своєю виноградною лозою та фіговим деревом. Міхей 4:1-4

Кінцевим і славним результатом правління цього світового уряду буде мир між Богом і

людиною, а також між людьми, коли всі люди поважатимуть і дотримуватимуться праведних законів Творця. Пророк Давид красномовно передбачив це. Ми цитуємо:

«Істина виростає з землі, а справедливість посміхається з неба. Так, Господь виливає свої благословення. Наша земля дасть багатий урожай. Справедливість йде перед Ним як провісник, готуючи шлях для Його кроків». Псалми 85:11-13